

Så kan det godt være, at der ikke er blevet 3.000 færre, der får hjemmehjælp. Det vil jeg slet ikke forholde mig til. Men jeg vil så spørge fru Pia Kristensen, om den opgørelse, vi nu har fået fra Ankestyrelsen – Ankestyrelsen – om, at 27 pct. af de ældre har oplevet, at de har fået dårligere hjælp, færre timer, heller ikke er tal, vi skal tro på eller forholde os til. For så vil jeg nok sige, at så vi er ved at være langt ude.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Tallet på de 3.300 færre, der får tildelt hjemmehjælp, som figurerer i Danmarks Statistik, er jo modbevist. De har selv været ude med en melding om, at det var forkerte tal.

Med hensyn til den anden undersøgelse, der er kommet, ved vi jo godt, og det sagde vi også, da vi havde samråd med socialministeren, at der selvfølgelig er nogle, der klager over, at de ikke kan få den hjemmehjælp, som de har behov for. Det er selvfølgelig også noget, vi skal have gjort noget ved.

Nu har vi netop tidligere i dag i en forespørgselsdebat snakket borgernes retssikkerhed osv. osv., og det er jo så der, vi siger, at med den nye strukturreform bliver der meget mere kontrol, og der bliver meget mere retssikkerhed for borgerne derude. Så det er selvfølgelig noget, vi må følge meget nøje.

Men jeg tror altså, at fru Grete Schødt ser sortere på det, end det er nødvendigt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Nu ved man jo snart ikke, hvor man skal ende eller begynde i den her debat. Jeg må indrømme, at jeg forstår godt, hvis der er nogle af dem, der lytter til debatten, der er ved at være temmelig forvirrede.

Kl. 15.35

For hvad er det egentlig, vi oplever lige nu? Vi oplever primært et Socialdemokrati, der siger: Vi vil gerne give borgerne nogle muligheder. Vi synes, at mennesket skal sættes først. Vi synes, mennesket skal have nogle muligheder. Vi synes, der skal være forskellige løsninger. Og vi synes, det skal være så godt med mennesket i centrum.

Men samtidig vil man ikke stemme for et forslag, som netop præciserer, at kommunerne skal

sikre grundlaget for, at borgeren har et reelt frit valg. Man vil ikke være med til at påpege, at der skal være lige konkurrence mellem leverandørerne, sådan at man rent faktisk har en reel mulighed for at tilbyde en bedre service fra privat side end den, kommunen kan tilbyde, hvis man altså er en dygtig nok virksomhed, hvilket jo er til glæde for den enkelte borger.

Man vil ikke være med til at forenkle godkendelsen, sådan at man nemmere, netop som fru Grete Schødt var inde på, også kan få de her muligheder ud til de borgere, der endnu ikke har oplevet at have reel mulighed for at vælge en leverandør.

Så taler man om, at det frie valg er et problem, fordi der ikke er så mange, der bruger det. Altså, nogle af de undersøgelser, der jo bl.a. har været, viser, at der er sådan ca. 40 pct., der synes, at det er en rigtig, rigtig god idé med det frie valg. Det er også nogle, der ikke engang har haft mulighed for at prøve det, og det er flere end dem, der rent faktisk ender med at bruge det.

Men når man så kigger på f.eks. den tilfreds-undersøgelse, som er lavet i en god konservativ kommune på Frederiksberg, ja, så kan man se, at tilfredsheden med den kommunale hjemmehjælp også er steget, efter at man har fået frit valg. Man tror sådan set oven i købet på, at det har noget med sagen at gøre, altså det, at man har muligheden for at sige: Det er de her mennesker, som jeg vil lukke ind i mit hjem, og de mennesker, som jeg føler bedst kan opfylde de behov, som jeg har. Det giver tilfredshed i sig selv, at man har muligheden.

Det er klart, at en af de ting, der bidrager til forvirringen her, er, at man fra socialdemokratiske side siger, at hvis ikke alle vil bruge det, så kan vi lige så godt afskaffe det igen, for så er der ingen grund til, at de, der vil bruge det, får mulighed for at bruge det – sådan den gode gamle systemtankegang om, at det, der er flest der vil, pådutter vi alle.

Og så er det, at man undrer sig lidt over, at der er nogle, der sådan kan starte debatten med at diskutere noget med Murens fald og 1989 og betonsocialisme. Jeg sad som sagt og kløede mig lidt i håret og syntes, det måske var en overdriivelse, indtil jeg hørte fru Grete Schødt, der fuldt ud bekræftede, at det var med fuld ret, fordi man taler om, at man sætter mennesket over for markedet, og det er enten/eller.

Man har altså slet ikke opdaget fra socialdemokratiske side, at muligheden for, at der er for-